

Arrest

nr. 95 522 van 22 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 12 oktober 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2012 houdende de weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat T. VAN GESTEL verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

"A. Feitenrelaas

U, een katholieke Albanees afkomstig uit Kruj, Albanie, verklaarde op 6 maart 2012 te hebben deelgenomen aan een voetbalmatch. Eén van de spelers van de tegenpartij speelde agressief. Nadat u hem hierover had aangesproken stormden zes mannen het veld op waaronder ene S. Q., die gewapend was. Terwijl hij u onder schot hield sloegen en schopten de anderen u. Na dat feit diende u klacht in bij de politie. De volgende dag stuurde S. Q. bemiddelaars om de zaak bij te leggen. Uw vader stemde hiermee in. Korte tijd later was er een schietpartij waarbij S. Q. betrokken was. De vader van S. Q. beschuldigde u ervan hier de hand in te hebben. Hierop kwam de politie bij u langs en nam uw verklaringen af waaruit bleek dat u niets met het incident te maken had. Op 21 juli 2012 kwam S. Q. met de auto naar het café waar u werkte. Buiten op het terras zat op dat moment uw broer die door S. Q. werd bedreigd. U rende naar buiten. S. Q. zat ondertussen al terug in de auto en reed net weg. Twintig

meter verder stopte hij, stapte uit en schoot enkele keren op u. U werd geraakt in uw rechterbeen en -voet. In het ziekenhuis, waar u 10 dagen verbleef, werd u bezocht door de gerechtelijke politie die uw verklaringen opnam. Het bleek ook dat alles was gefilmd door de bewakingscamera's van de banken in de buurt. Het gerecht startte een onderzoek en vaardigde een aanhoudingsbevel voor S. Q. uit. Toen u uit het ziekenhuis ontslagen werd en naar huis ging zag u S. Q. op een terras koffie drinken met enkele agenten. Hij bedreigde u ook thuis per telefoon. U besloot dat het niet meer veilig voor u was, dat de politie zijn werk niet deed en vluchtte uit Albanië. U verliet Albanië op 16 augustus 2012 en vertrok naar België waar u op 18 augustus aankwam en op 24 augustus 2012 asiel aanvraagde.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten voor: uw paspoort, een familiecertificaat, een ontslagbrief van het ziekenhuis, een brief van het politiecommissariaat, een brief van de burgemeester, een brief van de verzoeningscommissie en vier krantenartikelen.

B. Motivering

Op basis van de elementen aanwezig in uw administratief dossier alsook op basis van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, aan wan een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit 'zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. U stelde dat u zich genoodzaakt zag Albanië te verlaten omdat u niet geloofde dat de politie haar werk deed. U zag hen immers koffie drinken met S. Q. terwijl er tegen deze man een aanhoudingsbevel was uitgevaardigd (cgvs, p. 5, 6). Uit al uw verklaringen blijkt echter dat de politie en het gerecht wel degelijk hun werk deden. De politie nam uw klachten aan, de gerechtelijke politie kwam tussenbeide en het parket startte een zaak (cgvs, p.5, 6). Dit stemt overigens overeen met de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen, zoals overheveling van bevoegdheden van het Ministerie van Binnenlandse Zaken naar de politie. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen. Volgens de Europese Commissie heeft deze wet een positief effect op het functioneren van de politie.

Uit uw verklaringen tijdens het gehoor voor de Commissaris-generaal blijkt verder dat u geen verdere stappen ondernam toen u merkte dat S. Q. nog steeds op vrije voeten was aangezien u aangaf niet te hebben geweten wat u nog kon ondernemen en dit ook niet te hebben uitgezocht (cgvs, p. 6, 7). Nochtans blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat u onvoldoende inspanningen leverde om de bescherming van de Albanese overheden te verkrijgen terwijl uit de informatie hieromtrent blijkt dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De door u aangebrachte documenten zijn niet van aard deze conclusie te wijzigen. Immers uw paspoort en familiecertificaat bevestigen enkel uw Albanese origine, aan dewelke niet getwijfeld wordt. De brieven van het politiecommissariaat, van de burgemeester en de verzoeningscommissie, de ontslagbrief van het ziekenhuis en de krantenartikelen tonen niet aan dat u voldoende bescherming heeft

gezocht of dat er in Albanië geen bescherming mogelijk zou km in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet In overweging te nemen...”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van artikel 2 EVRM. Doordat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat:

“uit uw verklaringen tijdens het gehoor voor de Commissaris-Generaal blijkt verder dat u geen verdere stappen ondernam toen u merkte dat S. Q. nog steeds op vrije voeten was aangezien u aangaf niet te hebben geweten wat u nog kon ondernemen en dit ook niet te hebben uitgezocht. Nochtans blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd.”

Terwijl overeenkomstig artikel 2 EVRM niemand opzettelijk van het leven mag worden beroofd, behoudens door de tenuitvoerlegging van een gerechtelijk vonnis wegens een misdrijf waarvoor de wet in de doodstraf voorziet. Dat de bescherming van het recht op leven zich ook afspeelt in de privé-context. Aan de waarheid van de door verzoeker afgelegde verklaringen wordt niet getwijfeld. Verzoeker werd in zijn land van herkomst het slachtoffer van tal van bedreigingen, die zelfs één keer al in daden werden omgezet, doch gelukkig heeft verzoeker deze aanslag overleefd. Uiteraard is het niet zo dat verzoeker enkel en alleen gevlucht is omwille van het slecht functioneren van de politiediensten in Albanië. Zoals uit het relaas der feiten van verzoeker duidelijk naar voor komt, nam verzoeker voldoende maatregelen teneinde te trachten in zijn veiligheid te voorzien. Hij deed aangifte bij de politie en werkte actief mee aan het onderzoek. Uit het louter feit dat de politie de klachten van verzoeker aannam, de gerechtelijke politie tussenbeide kwam en ook het gerecht stappen ondernam, kan nog niet worden besloten dat zij hun werk goed hebben gedaan. Feit is dat, ondanks het feit dat er een aanhoudingsbevel was uitgevaardigd lastens S. Q., deze op vrije voeten kon en kan blijven rondlopen, terwijl deze klaarblijkelijk geen moeite doet om te vluchten of zich te verstoppen en derhalve behoorlijk zeker van zijn stuk blijkt te zijn. Gelet op deze vaststelling kan het niet verbazen dat verzoeker zich uiterst terughoudend en met de grootste voorzichtigheid opstelt wat betreft het nemen van eventuele verdere stappen. Uiteraard is men niet geneigd zijn nek uit te steken, indien het vertrouwen in het juridisch systeem omwille van allerhande redenen zoek is geraakt en men geen garanties heeft op een objectieve benadering van de zaak.”

2.1.2. Overheidsbescherming in het algemeen wordt geboden wanneer de staat redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging treft onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot dergelijke bescherming heeft. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Internationale bescherming kan slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming en in dit geval dient te worden vastgesteld dat de Albanese autoriteiten al het mogelijke hebben gedaan om verzoeker de nodige bescherming te bieden. Zo motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing dat verzoeker het beweemde passieve optreden van de Albanese overheid naar aanleiding van zijn problemen totaal niet aannemelijk heeft gemaakt. Vooreerst blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal dat in Albanië tal van maatregelen werden genomen om de politie te professionaliseren en haar doeltreffendheid te verhogen. In 2008 werd een nieuwe politiewet aangenomen die volgens de Europese Commissie een positief effect heeft op het functioneren van de politie. Voorts blijkt uit voornoemde informatie dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag of corruptie van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd. Daarnaast blijkt uit verzoekers verklaringen dat de politie de klachten van verzoeker aannam en de gerechtelijke politie tussenbeide kwam.

Het is niet kennelijk onredelijk van de commissaris-generaal te concluderen dat verzoeker niet aannemelijk gemaakt heeft dat hij voor zijn problemen met S. Q. of in geval van nieuwe problemen met hem na een eventuele terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep kon/kan doen op de hulp/bescherming van de lokale en/of hogere autoriteiten van zijn land van herkomst.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoeker voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel doordat de Dienst Vreemdelingenzaken stelt dat:

“Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst.”

Terwijl overeenkomstig het zorgvuldigheidsbeginsel beslissingen dienen gestoeld te worden op een correcte feitenvinding. Dat verzoeker vreest dat men al te gemakkelijk op basis van het argument ‘Veilig Land’ aan de ware feiten die aan het vluchtrelaas ten gronde liggen tracht voorbij te gaan. Verzoeker toonde op afdoende wijze aan de nodige stappen te hebben ondernomen in zijn land van herkomst om zijn veiligheid te kunnen waarborgen. Verzoeker ontkent absoluut niet, zo blijkt uit zijn verhaal, dat er verscheidene stappen werden ondernomen door politie en gerecht, doch deze blijken onvoldoende garanties te bieden voor de veiligheid van verzoeker. Er kan niet aan voorbijgegaan worden dat, ondanks het bestaan van een aanhoudingsbevel, S. Q. al te gemakkelijk lijkt weg te komen en amper verantwoording heeft dienen af te leggen voor zijn handelingen. Het wangedrag situeert zich duidelijk niet enkel in de politiekringen, doch gaat wellicht verder tot op een hoger niveau. Verzoeker wil uiteraard wel hulp zoeken, doch koestert een gegronde vrees, gelet op de wantoestanden die hij met eigen ogen kan waarnemen (politie die zomaar gezellig kan zitten drinken met een gezocht persoon). Door zich blind te staren op het concept ‘Veilig Land’ gaat de Commissaris-generaal voorbij aan de realiteit van bepaalde feiten.”

2.2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan het bestuur de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Uit de bespreking van het eerste middel is gebleken dat het niet kennelijk onredelijk is van de commissaris-generaal te concluderen dat verzoeker niet aannemelijk gemaakt heeft dat hij voor zijn problemen met S. Q. of in geval van nieuwe problemen met hem na een eventuele terugkeer naar Albanië geen of onvoldoende beroep kon/kan doen op de hulp/bescherming van de lokale en/of hogere autoriteiten van zijn land van herkomst. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC